

Előbb ismertem meg őt, pedig a feleségét kerestem. Magyar Judit újságíró szerkesztette a Magyar Ifjúságnál a Nehéz könnyűzene című rovatot, ami nekem nagyon tetszett. Lementem hát a kultúrovatba; gondoltam, megnézem magamnak azt a nőt, aki ilyen okos cikkeket ír. Lent egy vékony szemüveges férfi ült az asztalnál, és újságot olvasott. — Strasser Tibor vagyok — mutatkozott be. — Igen — mondtam könnyedén —, de én Magyar Juditot keresem. — Én a férje vagyok — mondta a szemüveges. Azóta eltelt vagy 15 év, dr. Strasser nevét felkapta a divat, és a legkeresettebb ügyvédek egyike lett Budapesten. Különösen zajosak voltak az állampolgárként, illetve fogyasztóként indított és megnyert perel. Dr. Strasser Zuglóban lakik, szüleivel államosított, 59-ben társbérlettel visszakapott, tíz éve nagy szerencsével kiürített lakásában. Felesége az Elit magazin főszerkesztő-helyettese, Andris fiuk most lesz 8. osztályos.

SERSTÁK ÁGNES

— Nagyon régen ismerlek már, de azonkívül, hogy híres vagy, hogy szerepelek a rádióban és a tévében, te vagy a szépségkirálynő ügyvédje, te véded a neves újságírókat, a magánéletéről mit sem tudnak. Milyen családod jöttél, kik voltak a szüleid?

— Megtisztelő, hogy kérdezed, de nem tudom, érdeklő-e igazán a nagyközönséget? Apám egész családját elhajították koncentrációs táborba, beleértve az első feleségét és a letévesztett fiát is. Anyámnak meg a testvérét marasztalt ott a munkásszolgálatban. Nekem apai ágon egyszerűen nincsenek rokonaim. Apám a háború után kikereskedő volt. Az utolsó üzlete valahol a Blaha Lujza utcában üzemelt. Emlékszem, hogy mint kisgyerek a kirakatból bámultam Bajcsy Gusztámetésén az őt írt titkeket.

— Aztán jött az államosítás, és apám egy ideig vascsizolóként dolgozott, majd később egy harthatályú kenderkötőként. Anyám pénzügyi osztályvezetőként ment nyugdíjba.

— Beszéltek-e otthon a koncentrációs táborokról, vagy ezt elhallgatták előled?

— Egyáltalán nem, mindenről tudtam, hiszen megtörténtek, ki mindenki jött vissza, maradt ott, ment ki Izraelbe. Szüleim nem voltak mélyen vallásosak, az ünnepek közül is csak az igazi nagy ünnepeket tartották. Én, ha kategorizálni akarom magamat, ateista vagyok... Ezútképp én is voltam Izraelbe menni, idős nagyanyámat itthonni. Amikor 1971-ben először Amerikába repültem, nekem is felajánlották, hogy maradjak ott. Minek, én ide tartozom...

— És 56?

— Arról csak annyit tudtam, hogy a házunk alatt volt a játék-nagykereskedelmi vállalat rakfára, és a következő hónapokat a pincében játszottuk át. Szüleim nagyjából tudták, hogy mi történt. Én arról például, hogy Kádár porcsal döntött meg Nagy Imre kormányát, aztán a kivégzésekről meg a bebörtölöztésekről csak jóval később szereztem tudomást. Arról, hogy Kádár milyen ígéretet tett a jugoszláv követségről való elfoverteléstől, csak valamikor a rendszerváltás környékén.

— Melyik gimnáziumba jártál?

— Mint humán érdeklődésű a Kölcseybe, mit tesz Isten, orosz-latin tagozatra. Jó kis osztály voltunk, lett belőlünk vagy tíz orvos, legalább ennyi mérnök, irodalmáros, újságírók, én meg ügyvéd lettem.

— Abban az időben politizáltál a középiskolában?

— Nem annyira. Tipikus békeviselt nemzedék voltunk. Aki közülünk aktívan politizált, az inkább karriervágyból tette. Nem volt igazán tér a képességeink kipróbálására. Nekem kedvezett a szerencse, mert beemelt szó szerint mindig nagy volt a játékra való hajlandóság. Nagyon szerettem játszani, szerettem a vetélkedőket, a versenyeket. Gyerekkoromban tagja voltam a televízió riporterszékének. A bűncsajától álltam, a Ki nyer ma? című műsorban, 1967-ben végigcsináltam a 12 szék című vetélkedőt. A magyar és a történelem voltak a kedvenc tárgyaim, de a film vonzott igazán. A Színház- és Filmművészeti Főiskolára akartam menni, de jelentkeztem a Bölcsészkarra is. Nem jöttem létre elementum mechanikai műszerezés szakmunkástanulónak. El is végeztem, meg is van az oklevelém, és az a fiú, akivel egy padban tanultam a mechanikai műszerészet rejtelmeit, sem lett műszerész. *Labanc Gyula* ma operaférfiként ismert.

— Hogy kerültél az Állam- és Jogtudományi karra?

— A humán és deklődés végül is odairányított. Érdekes évfolyamra jöttem: Balai Istvánnal, Salamon Lászlóval, Hildobrandt Róberttel, másfelől Trunkó Barnáddal és Sajó Andrással. Az egyik humorista, a másik több könyvet is írt. Jártam az egyetemre, és tudtam, hogy nem akarok sem bírót, sem ügyvédségre menni. Minden köztársasági idegesített, valószínűleg ezért döntöttem az ügyvédség mellett.

— Milyen a jó ügyvéd?

— Az isten tudja. A jogérzék mondjuk elengedhetetlen, nem árt egy adag empátia, jó, ha az ügyvéd tud beszélni, és hát a rengeteg gyakorlat teszi szakmailag megbízhatóvá az embert.

— Közben megismerkedtél.

— Évfolyamtársam volt Huszár Erika, akinek nagyon híres száma az „Álmát eszem” című nótája. Erika ezt óra alatt írta, és büszke vagyok rá, hogy kisegíttem két kiváló nőmel, a mögöttem és megettem párossal. Ő tartott valami laza összejövetelt, mindenféle avangárd vendégekkel, és ott ismertem meg a feleségemet.

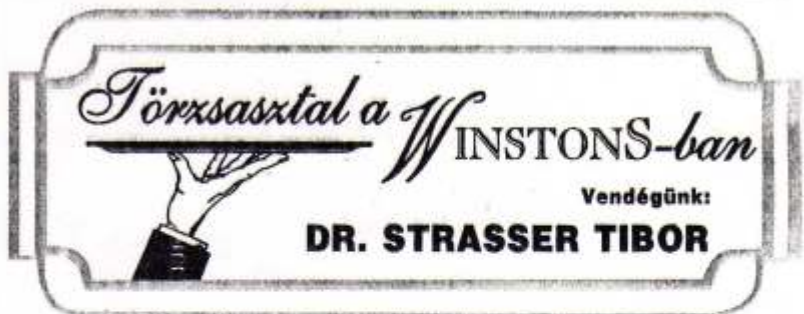
— Szerelem első látásra?

— Nem, én a házasságot szűkeges rossznak tartom, mert ha olyan jó, nem kéne a válóperes bírónak annyit dolgoznom. Én Juditól úgy gondoltam, ő az, akivel hosszú távon szövetséget tudnék kötni.

— Mint ügyvéd, mitől vagy a válóperekkel kapcsolatban ilyen borúlátó?

— Nem szívesen vállalom el a válóperket, pláne gyermekelhelyezéseket. Az egész családja tele van rossz és avult dolgokkal. Például renklivől pártolnám, hogy bizonyos időközönként a gyerek felváltva lakjon szüleinél. Azt is megfontolandónak tartanám, hogy akinél elhelyezik, az gyakrabban és többször engedje el a másik feléhez látogatásra.

A bírók ezzel a nézetrel merően szemben állnak, és az egész válóperes gyakorlat megréménytelent rossz. Nem hiszek például abban, hogy egy megromlott kapcsolatot a bíró-

— Gondolom, van, akiknek ajánlhatod.

— Mindig nagyon idegesített bármifajta jogszézés, de különösen bosszantott a hivatalok polgárokkal szembeni stílusa. Magyarországon a hivatalnak mindig igazza volt, és úgy bánt az emberek pénzével, mintha az a sajátja volna. Amikor még csak kiutalással lehetett gépkocsit venni, véletlenül rájöttem, hogy a befizetett előleget az OTP nem a kamatos kamattal számítja, hanem csak simán. Amikor rákérdeztem, senki nem tudta ennek a magyarázatát adni, majd kiderült, hogy az eljárás önkényes, mert így könnyebb vagy egyszerűbb. Bepereletem az OTP-t, és első fokon megnyertem a pert. Nem is fellebbeztem. Ez *Elk Lenke* írta meg a Magyar Hírlapban. A másik ügyről mindenki beszélt, hiszen az egész procedúra megjelent az Élet és Irodalomban.

gért. Mi köze ehhez az embereknek? Pert indítottam, amit első és másodfokon elvesztettem. 1987-ben a feleségem nevén újul pereltem. Először fokon elvesztettem, másodfokon megnyertem. Ezek persze már kissé lazább idők voltak. Emlékszem a fiatal ügyvédek összejövetelére, ahol *Bihari Mihály* tartott egy aktuálpolitikai ismertetőt. Akkor a kollégáim megkérdezték, hogy mi jogászok mit tehetünk a rendszer megreformálásáért. *Bihari* azt mondta, olyan ügyeket kell képviselni, mint amilyeneket Strasser Tibor.

— Közben tévedésről is lett híradás, mint az ország első női, szigorú fogasztója.

— Nemcsak az Új reflektor magazinban volt Guruló forintok című rovatom a tévében, de rendszeres jogi felvilágosítást is tartottam. Ma is csodálom, hogy a tömegkommunikáció mennyire nem vezet

adni, a perköltökre vállalom, egyébként te tudod a legjobban, hiszen téged is védelek a Beszélő főszerkesztőjével szemben.

— Ami azért meglepő, mert inkább képzelmek az emberek liberálisnak, mint egy kormánykezelt lap újságírója képviselőjének.

— Ez hülyeség. Olyan ügyeket vállalom el, amelyeknek az igazságról meggyőződhetek. Nagyon komolyan gondolom azt, hogy perretek tömege kell ahhoz, hogy a tömegkommunikáció művelő, no meg a politikuskok rájöhessen arra, hogy az adott, illetve a kimondott szónak mekkora súlya van. Valószínű, sértőt állítanak a másikról, rágalmazni, torzítani nem szabad. Aki pedig ezt teszi, most már igen hamar szembeállítja magát a nem vagyoni kártérítés fogalmával. Amiben jelen pillanatban *Jeszus Gyula* vezet, a Pesti magazinból követelt egymillió forintjával. Különböző ilyen ügyekben a bíróságoknak nincs nagy gyakorlata. Neveléses kijelentéseket ítélnék meg pár száz ezer forintot, más, súlyos esetekben pedig keveset. Ami pedig a szemlegességemet illeti, néha egészen fonák helyzetben vagyok, mert egyes sajtóüggyekben nem egyszer megtörténik, hogy mind a két oldal egyszerre keres meg.

— Adott esetben pártoknál is vállalnál feladatokat?

— A kizárás harmadhatokkal már volt dolgom, de szívesen dolgozom a Fidesznel vagy bármelyik párttal, amely olyan kérdéssel keres meg, amely érdekelt. — *Mi a véleményed a sajtóban megjelenő meglehetősen alacsony állásban elvisejtett politikusbírávalakokról?*

— Elsősorban az, hogy aki politikai pályán mozog, próbáljon meg többet tudni, mert élete a nagy nyilvánosság előtt zajlik. Másodsorban a mi politikuskaink még nem tették magukévá azt a nyugati jelzőt, hogy mindegy, mit írnak róluk, csak benne legyenek a köztudatban. A viccet félreértve, nagyon hiszomolom az új sajtótörvény, ami némi kapaszkodót nyújt ebben a zűrzavaros helyzetben. Ezek a sajtóvillongások, perretek, és követelések a mai kor lovagtorozni. Itt tréningeznek a sajtósabadság újított hajnoki. Nem győzöm hangsúlyozni azonban, nem árt megtanulniuk, hogy minden leírt és kimondott szónak súlya van.

— Most, hogy nyahig benne vagy a *High Life*-ban, hogy látod a világot?

— Attól függ, melyik felő tiszere célról, mert a vagyoni helyzetem miatt benne sem lehetnék. A feleségem révén, az Elit magazin jóvoltából vagyok hivatalos különböző rongyrázós helyekre. Ami a társadalmi helyzetemet illeti, valóban egyre stbb körletli ember keres meg az ügyével. De mi köze ennek a *High Life*-hoz?

— Életvitelben kásimertem pirítón vagy...

— Itt arra célzol, hogy a feleségem veszekszik velem, hogy öltözzek modernelbül, hát isteneim, ez az ő béppje. Nincsenek különösebb igényeim, ezenkívül mindenevő vagyok, és igazából nem vonzanak a megvalósíthatatlan dolgok. Egy jó elektrotechnikai újdonság megmozgatja a szívemet, de amúgy nem szeretem a tárgyak birtoklását.

— Mit szeretnél még elérni?

— Jó ügyvéd szeretnék lenni, semmi más.

FOTÓ: VARGA ZSOLT

— *Ex volt a meghökkenés IRUSZ elleni per. Azért is volt nagyon izgalmos, mert akkoriban hihetetlennek tűnt, hogy valaki szóba mer szállni egy magán hivatalnal.*

— Ennek az volt a lényege, hogy abban az időben az állampolgár és a helyigazgatás közötti ügyekben beiktatták az IRUSZ-t. Ő postársa az ötleleteket, postakörsegért 6-15 forint kezdési költsé-

— *Ex volt a meghökkenés IRUSZ elleni per. Azért is volt nagyon izgalmos, mert akkoriban hihetetlennek tűnt, hogy valaki szóba mer szállni egy magán hivatalnal.*

— *Ex volt a meghökkenés IRUSZ elleni per. Azért is volt nagyon izgalmos, mert akkoriban hihetetlennek tűnt, hogy valaki szóba mer szállni egy magán hivatalnal.*